

Els amics d'Arnoldo Alemán

El molt honorable senyor Eduardo Zaplana ja fa alguns dies que ha tornat a València després d'haver viatjat a cartera plena amb el seu seguici i un grapat d'empresaris per les castigades terres de Nicaragua. Cal dir que ha tornat encabritat i, com se sol dir, amb la cua entre cames. El president de la Generalitat valenciana no ha estat capaç –i no és estranya– de vendre als homes de negocis valencians un país malauradament enfonsat en la misèria i convulsionat tot-hora pel conflicte social que enfronta oligarquies rendistes i classes socials desfavorides.

Fins i tot l'ambaixada dels EUA a Nicaragua ha recomanat als valencians de no invertir en aquell país tot i que aquest greu consell, a Zaplana –i segons ha donat a entendre ell mateix– no li interessa gens ni mica.

En tot cas, ningú no sap quina mosca centramericana ha picat el senyor Zaplana perquè, com dèiem, Nicaragua ofereix ara com ara unes possibilitats de negoci més aviat minses i inestables i així s'han manifestat fins ara no pocs analistes de la cosa econòmica.

El cas és que l'actual govern nicaragüenc s'ha entestat a revifar la situació de conflicte civil en què es troba immers a força d'alinejar-se amb els ressorts sanguinolents i corruptes de l'antic règim del dictador Somoza. Una nació –segons que expliquen ciutadans d'allà– econòmicament arruïnada i sotmesa al xantatge paramilitar i feixistitzant dels seguidors més a la dreta d'Arnoldo Alemán. Amb aquest panorama difícilment es pot parlar d'aquell estat com un paradís per a la inversió econòmica.

Tot plegat, Eduardo Zaplana de la seua visita a Nicaragua, a banda d'haver gastat en el viatge una part dels impostos que paguem els valencians, només n'ha tret un conveni valorat en 7,5 milions de pessetes i el mutis empipador dels empresaris que l'acompanyaven. Ni tan sols el molt lloable compromís de construir un hospital materno-infantil a Diriamba el redimirà pel que sembla del seu error polític.

D'altra banda s'ha de dir que la història dels prohoms de la dreta valenciana amb el govern d'Arnoldo Alemán

s'arrossega ja des de fa algun temps. Cal recordar que fins i tot Zaplana va cridar l'atenció ara fa quasi un any al president de la Diputació de València, Manuel Tarancón, quan va saber que 21 dels 33 diputats que representen la institució s'havien passejat pel país. L'any passat Arnoldo Alemán fins i tot va ser convidat d'excepció a les falles, una festa que ja coneixia perquè fa uns anys l'invitaren en qualitat d'alcalde de Managua.

Alemán compta a més, entre els seus amics valencians i des de fa més de cinc anys amb el regidor d'Unió Valenciana a l'Ajuntament de València Tàrsilo Piles.

Bé, fet i fet la tònica general pel que fa a aquesta relació ha estat en termes generals la del *compadreo* protocol·lari, almenys públicament. Després hi ha una altra part d'aquestes relacions institucionals i personals poc conegudes i pitjor explicades a València però que comencen a despertar la curiositat política de l'oposició nicaragüenca al govern d'Alemán. Amb una mica de sort, i amb el nerviós tafaneig que està armant-se aquests dies a Managua, aviat en sabrem els detalls. Els més optimistes no descarten fins i tot l'arribada de notícies dignes d'una portada de revista del cor. En tot cas, l'episodi valencià –m'expliquen uns bons amics de Nicaragua– es viu a la capital d'aquell país amb estranyesa

i escepticisme. Tenen maldecaps molt més greus que atendre: El Nino ha arrasat 45 mil hectàrees amb collites bàsiques per la manutenció del país –ara fa uns mesos– encara que Alemán va negar-se a declarar l'estat d'emergència argumentant que era una petició feta per a l'enriquiment d'algunes ONG amb els hipotètics diners provinents de l'ajut internacional; la corrupció funcional podria els ressorts del petit estat (fa poc l'alcalde de Managua, el liberal Roberto Cedeno, va ser multat per ocultar diners a hisenda); els salaris a penes si es mouen mentre augmenten totes les tarifes públiques de manera espectacular; el 58% de la població és analfabeta; grups de paramilitars vinculats al derrocat règim del dictador Somoza s'organitzen a l'ombra del president Alemán... Al govern Zaplana, amb amics com Alemán i negocis com aquest, no li calen enemics. Ai, senyor! ■

FRANCESC VIADEL

“Ningú no sap quina mosca centramericana ha picat el senyor Zaplana perquè ara com ara Nicaragua ofereix unes possibilitats de negoci més aviat minses i inestables.”